

Nr 267.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående tilläggs-
pension åt förste aktuarien i statistiska centralbyrån
F. A. Sundberg; given Stockholms slott den 16 april
1917.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förste aktuarien i statistiska centralbyrån Fredrik Alfred Sundberg må från den tidpunkt, då han kommer i åtnjutande av honom författningsenligt tillkommande pension, under sin återstående livstid uppbära å allmänna indragningsstaten en tilläggs pension av 600 kronor årligen.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Conrad Carleson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april 1917.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Carleson yttrade härefter:

Vid behandling den 14 januari 1915 av de frågor, som tillhörde riksstatens andra huvudtitel, anförde chefen för justitiedepartementet, att en slutlig reglering av löneförhållandena inom statsdepartementen för det dåvarande icke kunde upptagas till behandling samt att, därest detta uppskov med frågans avgörande komme att beträffande viss befattningshavare inverka menligt i pensionshänseende, Kungl. Maj:t icke torde komma att underlåta att i fråga om sådan person tillkommande pension i sinom tid hos riksdagen göra den framställning, som billigheten kunde anses fordra.

Då chefen för justitiedepartementet nästföljande år hade att yttra sig rörande anslagen under andra huvudtiteln, återkom han till samma fråga och anförde därom den 14 januari 1916, bland annat, följande:

Vad beträffade de enskilda tjänstemännens intresse av frågans lösning, torde böra framhållas, att för dåvarande ordinarie befattningshavare detta uppskov dock icke torde bliva av allt för stor betydelse i löne- eller pensionsavseende. Det torde nämligen få anses sannolikt, att de flesta av dem genom en definitiv löne- och pensionsreglering ej skulle komma att tillerkännas åtminstone avsevärt högre löneförmåner än de, av vilka de då vore i åtnjutande enligt den för dem gällande provisoriska löne- och pensionsregleringen. Skulle vidare någon av samma befattningshavare komma att, innan den slutgiltiga löne- och pensionsregleringen kommit till stånd, avgå från sin tjänst, torde, på sätt departementschefen framhållit redan den 14 januari 1915, Kungl. Maj:t icke komma att underlåta att hos riksdagen göra den framställning om förbättrad pension, som billigheten kunde anses fordra; och med billighet torde vara mest överensstämmande att åt dylik befattningshavare tillerkändes den pension, som kunde beräknas hava bortkommit honom till del, därest den slutgiltiga löne- och pensionsregleringen trätt i tillämpning redan med 1916 års ingång, d. v. s. den tidpunkt, från vilken den skulle hava kommit att gälla, därest löne- och pensionsregleringsfrågan, såsom från början varit ämnat, fått sin lösning redan vid 1915 års riksdag.

Nu har statistiska centralbyrån uti underdånig skrivelse den 12 mars 1917 yttrat:

Statistiska centralbyrån den 12 mars 1917.

I underdånig skrivelse den 7 december 1915 anförde ämbetsverket, bland annat, följande:

»Eders Kungl. Maj:ts kansli, kommerskollegium med undantag av den näringsstatistiska avdelningen, överintendentsämbetet och statistiska centralbyrån torde numera vara de enda till den centrala förvaltningen hörande myndigheter, som ännu icke kommit i åtnjutande av sådan (ny) löne- och pensionsreglering. Förutom de övriga olägenheter, som uteblivandet av definitiv löne- och pensionsreglering för ämbetsverket medför, skulle under år 1917 tillkomma den omständigheten, att en förste aktuarie då uppnår pensionsåldern och därvid enligt gällande bestämmelser icke är berättigad till högre pension, än som fastställdes år 1879, ett belopp som enligt nuvarande förhållanden måste betraktas såsom orimligt lågt. Med hänsyn till ett uttalande av vederbörande departementschef till statsrådsprotokollet den 14 januari 1915 vid behandlingen av statsregleringspropositionens andra huvudtitel anser sig emellertid statistiska centralbyrån kunna hoppas, att Eders Kungl. Maj:t skall komma att i sinom tid på framställning av centralbyrån avlåta proposition till riksdagen om ökad pension för ifrågavarande befattningshavare.»

Nyssnämnda uttalande rörande statsdepartementen, vilket torde få anses äga tillämpning även på statistiska centralbyrån, upprepades i statsrådsprotokollet den 14 januari 1916 vid behandlingen av statsregleringspropositionens andra huvudtitel, varvid tillika angavs de grunder, varefter ifrågavarande pensionsökning syntes böra utgå.

Med åberopande av vad sålunda anförts har statistiska centralbyrån hemställt, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva, att den ifrågavarande tjänstemannen, förste aktuarien i statistiska centralbyrån filosofie licentiaten Fredrik Alfred Sundberg, finge vid sitt avskedstagande förklaras berättigad till pension enligt de av chefen för justitiedepartementet i hans ovanberörda anförande till statsrådsprotokollet den 14 januari 1916 angivna grunder.

Förste aktuarien Sundberg är född den 2 september 1850, antogs till tjänsteman i statistiska centralbyrån den 24 februari 1881 samt utnämndes till aktuarie i ämbetsverket den 11 augusti 1898 och till förste aktuarie den 14 maj 1910. Hans med sistnämnda befattning förenade avlöningsförmåner utgjorde till en början 5,175 kronor per år, därav 3,000 kronor lön, 1,500 kronor tjänstgöringspenningar och 675 kronor extra lönetillägg, samt från och med år 1912 — efter avdrag av ett belopp motsvarande avgifter för egen pensionering — 5,600 kronor, därav 1,100 kronor som provisoriskt lönetillägg. Från 1916 års ingång uppbär Sundberg ett ålderstillägg till lönen å 500 kronor.

Den 2 september 1917 uppnår Sundberg den levnadsålder, då han är skyldig att med pension avgå från sin tjänst. Hans pension skulle författningsenligt komma att utgöra 3,500 kronor.

Statskontoret. Statskontoret har i infordrat utlåtande över berörda framställning anført:

Då statskontoret för sin del ansåge billigt, att tjänstinnehavare, som, efter att i flera år hava varit i åtnjutande av provisoriskt avlöningstillägg, nödgades från tjänsten avgå, innan definitiv löne reglering kommit till stånd, erhöles pension till belopp, som stode i skäligt förhållande till avlöningen i dess helhet, finge statskontoret, under åberopande av vad vederbörande departementschef anført till statsrådsprotokollet över justitieärenden för den 14 januari 1916 vid anmälan av frågan om provisorisk löne reglering för departementet, i underdånighet hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t med bifall till förevarande framställning föreslå riksdagen att bevilja förste aktuarien i statistiska centralbyrån Fredrik Alfred Sundberg en tilläggspension från allmänna indragningsstaten av 600 kronor, motsvarande den del av det honom tillkommande provisoriska avlöningstillägget, som betecknats såsom lön, att utgå under hans återstående livstid från samma tidpunkt, då han komme i åtnjutande av den honom författningsenligt tillkommande pensionen.

Departementschefen. I anslutning till vad statskontoret sålunda anført och under erinran om att Eders Kungl. Maj:t i likartade fall som det nu föreliggande, bland annat i fråga om kanslisekreteraren i sjöförvarsdepartementet R. A. Sundin (prop. nr 151), föreslagit innevarande års riksdag att be-

vilja särskilda tilläggspensioner, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva, att förste aktuarien i statistiska centralbyrån Fredrik Alfred Sundberg må från den tidpunkt, då han kommer i åtnjutande av honom författningsenligt tillkommande pension, under sin återstående livstid uppbära å allmänna indragningsstaten en tilläggspension av 600 kronor årligen.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla; och skulle proposition i ärendet till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Stig Östergren.